

[Karlskov Jensen.]

derfor, om vi ikke også skal sætte ind på det område. Det er vel sådan, at vi alle er enige om, at det må være et forsøg værd at prøve på at begrænse antallet af de tilfælde, der er tale om, og jeg vil da gerne rejse spørgsmålet, om skolen og hjemmene i bred almindelighed ikke i højere grad bør søge at påkalde større ansvarsbevidsthed hos børn og unge, ansvar ikke alene for egne handlinger, men også over for deres medmennesker. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en stærkere understregning af dette ansvar i forbindelse med seksualundervisningen vil være på sin plads.

Dernæst vil jeg gerne på venstres vegne fremhæve, at det med henblik på at nedbringe antallet af uønskede svangerskaber måske også vil være rimeligt, om folketinget overvejer de gældende regler med hensyn til opnåelse af sterilisation for såvel mænd som kvinder.

Endelig er det min opfattelse, at man i mødrehjælpen nok er noget tilbageholdende med at pege på muligheden af at bortadoptere barnet fremfor at søge svangerskabet afbrudt, og det til trods for, at der er tusinder af ægtepar, der gerne vil give et eller flere børn et hjem, men ikke har mulighed for det. Jeg er klar over, at det naturligvis ikke kan løse problemerne i større udstrækning, men det tangerer dem dog.

Den nugældende lov har som nævnt virket i et par år, og antallet af legale aborter er i det tidsrum steget fra godt 7.000 til godt 10.000 årlig. I det sidst forløbne år er der givet tilladelse til afbrydelse af svangerskab i op til 91 pct. af de indgivne ansøgninger, men, som det er blevet nævnt, med ret betydelige forskelle fra amt til amt. Offentligheden erfarede for nylig, at man i Randers, hvor mødrehjælpsinstitutionens leder erklærede sig som tilhænger af helt fri adgang til abort, var oppe på en tilladelsesprocent på 97. I Århus er tallet til sammenligning 83.

Man var ved den nugældende lovs behandling her i tinget inde på, om ankenævnet skulle føre kontrol med lovens administration i dens første par år med henblik netop på at opnå ensartethed i administrationen. Dette kunne ske, fremførte man, ved, at ankenævnet gennemgik alle samrådsafgørelserne i hvert enkelt amt i en periode, f. eks. et kvartal én gang om året. Det fore-

kommer mig, at man ud fra erfaringerne kan mene, at der er et behov for en sådan tilsynsvirkomhed, og jeg vil derfor gerne spørge justitsministeren, om der ikke kan være grund til at tage dette spørgsmål op igen. Det kan ikke være rigtigt, at sagsbehandlingen i så væsentlige spørgsmål præges af samrådsmedlemmernes personlige indstilling.

Som allerede nævnt kan venstre ikke medvirke til at gennemføre lovforslaget. Nu kan det jo heller ikke gennemføres i denne samling alene af tidsmæssige grunde, men dersom justitsministeren har skiftet standpunkt siden 1970 og regeringen i næste samling fremsætter et tilsvarende lovforslag, vil venstre søge at hindre dets gennemførelse med alle de parlamentariske midler, der er til rådighed. Det er vor opfattelse, at der ikke i den danske befolkning vil være tilslutning til at gennemføre en fuldstændig fri abortadgang.

Jeg har naturligvis bemærket, at de konservative har haft påfaldende travlt med at proklamere folkeafstemning om spørgsmålet. Det forekommer mig at være meget at gøre ud af et SF-forslag, der ikke har nogen mulighed for at blive gennemført, og også at være i god tid, al den stund det kun er vedtagne love, der kan sendes til folkeafstemning. Men jeg vil alligevel på denne baggrund gerne rette en kraftig henstilling til justitsministeren om at afstå fra at søge en så yderliggående lovgivning på et så ømfindtligt og følelsesladet område gennemført imod et formentlig meget stort mindretal, der sandsynligvis repræsenterer et flertal i befolkningen med hensyn til dette spørgsmål. Det vil kunne skabe en dybtgående splittelse, og et sådant forslag vil vi altså fra venstres side som nævnt søge at hindre med de parlamentariske midler, der er til vores rådighed.

Else-Merete Ross: Fire gange tidligere har SF fremsat forslag til ændring af lov om svangerskabsafbrydelse rettidigt. Hvorfor er det ikke sket denne gang? Lovforslaget er fremsat den 4. maj. Den 26. april var der 3 spørgsmål til justitsministeren angående adgang til svangerskabsafbrydelse; så hvis det er for at rejse debat om spørgsmålet, forekommer lovforslaget mig overflødigt, da debatten allerede er i gang. Jeg ville deri-